

Живко Грозданоски
(по сценарију Бојана Трифуновског)

ЗБРКА СА ЖИРАФОМ ЖИЖИ

Илустрације Магдалена Тофиловска

КАКО СЕ ЧИТА ОВА СЛИКОВНИЦА?

Када дођете до прозорчића – означени су бројевима од 1 до 10 – треба да решите задатак и тако откријете на којој страници треба да одете да бисте наставили да пратите причу. Затим читате до следећег задатка, који ће вам рећи на којој страници је наставак приче, и тако редом.

Превео
Зоран Пеневски

■■■ Laguna ■■■

Каква је ово збрка, другари! Данас сам хтела да вам причам о новим књигама из серијала „Ко пита, не скита“ и свим чудесима које је мени и Бобију испрчао тата Тино, али морам најпре да вам испричам о великој фрци која је настала у шуми!

Ето, другари, једног дана се у шуми десило нешто врло занимљиво! Шума је добила новог члана – родила се мала жирафа Жижи! Веома слатка, помало неспретна жирафица. А брбљива, да не поверујеш! Само прича, само запиткује, само би да све види: тек што се беба жирафа родила, стала је на ноге и после десет сати почела је да трчи. Еј! Да, да – почела је да јури по чаробној шуми, али и по причи – испретурала је чак и странице ове сликовнице! Зато, другари, да бисмо знали одакле да почнемо ову причу, помозите најпре мени и Бобију да решимо ове задатке, да пронађемо Жижи и онда ћемо знати како прича почиње. Је л' важи? Ура!

1 Авантура почиње! Кога треба Биби и Боби да питају где је залутала Жижи: медведа, лисицу или јежа?

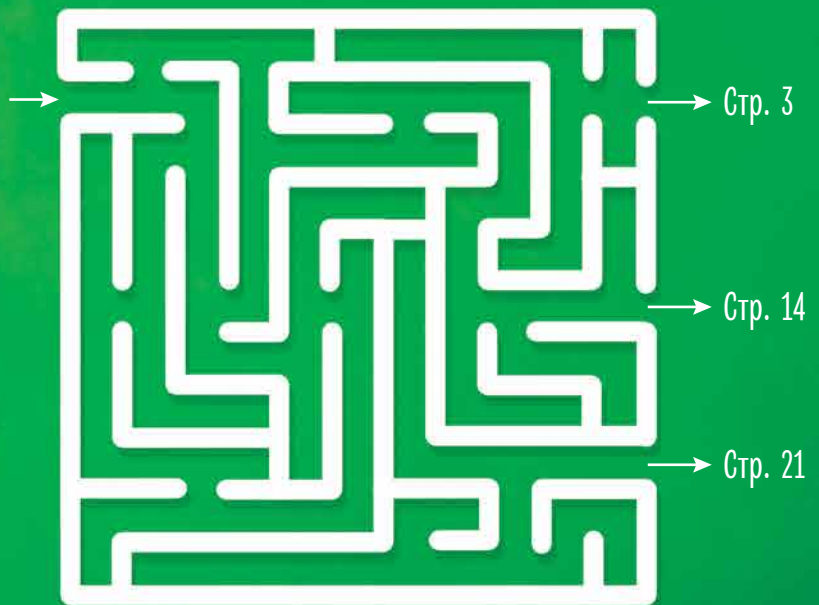
2 Сада треба повезати животиње са њиховим сенкама. Једна је сенка вишак. Која је то животиња? Њу треба да пронађемо!

3 А сада... питање! Ко не припада овој дружини и зашто?

4 Другари, Биби и Боби су ушли у траг жирафи Жижи! Хајде да нађемо пут да бисмо знали на коју је страницу залутала наша жирафица и где се наставља наша прича!

Ух, браво за све вас: нашли смо Жижи и прича може да се настави. Дакле, другари, шта да вам кажем? Жирафица је села крај речице и причала рибицама. Оне су изгледале као да је слушају, па им је она причала, и причала... А Биби и Боби нису знали шта да раде.

– Боби, мислим да није престала да брбља откад се родила – рече Биби.

Боби се замисли, па му наједном засјаше очи. Окренуо се ка Биби и намигнуо јој.

– Жижи, а шта кажеш да се напијеш мало воде? – упита Боби малу жирафу. Надао се да ће је натерати да бар на трен ради нешто друго како бисмо се одморили од њеног гласа.

– Ааа, уопште нисам жедна, не, не, не – одмах одговори Жижи – ми жирафе пијемо воду једном у неколико дана, да, зато што имамо дугачак врат, а и ноге су нам дугачке, па муку мучимо док се сагнемо да се напијемо воде... Ех! А знате ли како смо смешне кад се раскречимо да бисмо се спустили до воде? Много...

– Добро, добро, Жижи – покушала је да је прекине Биби – верујемо ти.

Ааа,
уопште нисам жедна,
не, не, не

– ... али морам да вам кажем – наставила је Жижи – видите, ми жирафе не пијемо воду зато што од 16 до 20 сати дневно једемо, и највећи део воде уносимо у тело на тај начин, да, да, да... док ви пијете воду! Мислим да вам је препоручено да узимате најмање литар и по дневно, или осам чаша, али ви то сами знате, лети сигурно попијете и више... а ми не пијемо, не, ц-ц-ц, али зато поједемо 40–50 килограма лишћа на дан, да, да. Много? Е па, није много. А језик? Језик нам је дугачак 45 центиметара. Нисте видели тако дугачак језик? Биби, дај да ти видим језик, исплази се, ееее...